

PARODŲ SODAS MIŠKAS IR SODAS MIŠKAS 2 ATSIRADIMAS

Rūta Spelskytė-Liberienė

VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJA

Maironio g. 6, Vilnius

spelskyte@gmail.com

Tekste aprašomos dvi autorės surengtos parodos: *Sodas Miškas* ir *Sodas Miškas 2*. Analizuojami tekstai, eksponuojami kartu su meno kūriniais kaip juos aiškinančios, įkvėpusios istorijos, ryškėja ekspozicijos struktūra, eiliškumas, veiksniai, lėmę kūrinių atsiradimą parodoje.

REIKŠMINIAI ŽODŽIAI: meno kūriniai, ekspozicijos atsiradimas, Rūtos Spelskytės-Liberienės kūryba

Šio teksto tikslas – išdėstyti mano kaip kūrėjos meno kūrinių atsiradimo istorijas, papasakoti apie būdus, kaip kuris nors daiktas paverčiamas parodos eksponatu, kokiais saitais jie jungiasi į bendrą visumą ir kaip nutikusios istorijos įkvepia kurti.

Pasakosiu apie dvi personalines parodas, surengtas 2016 m. pavasarį. Pirmoji (*Sodas Miškas*) vyko Panevėžyje, Lietuvos dailininkų sąjungos galerijoje „XX“, maždaug tuo metu, kai reikėjo sėti pomidorus. Antroji (*Sodas Miškas 2*) atidaryta Vilniaus dailės akademijos galerijoje „Akademija“ tada, kai pomidorus reikėjo sodinti į šiltnamį.

Istorija susijusi su vienu nedideliu kolektyvinių sodų sklypu Trakų rajone. Pirmą kartą man prieš akis jis išsiskleidė kaip smėlynas su išvartyta velėna, neseniai nugriauto namo liekanomis, išbraižytas ekskavatorių vikšrų raštų, o sklypo krašte ilgomis pūvančiomis lentomis užbarikaduotas stovėjo šiltnamis, prikrautas blunkančių sofų, baidarių, žaislų, indų, rūbų,

išsigelbėjusių iš griaunamo namo, bet vėliau – galiu išduoti – neprasprūdusių pro rūšiavimą ir iškeliavusių šiukšlių mašinose ar laužo dūmuose.

Smėlynas įdomus man nebuvo. Tai nutiko daug vėliau. Šiek tiek vėliau, negu pavasarį iš visos maišalynės pradėjo lįsti augalai. Praėjo kiek laiko, kol suvokiau, jog šie naujokai, savavaliai, atklydėliai sklype buvo daug anksčiau už mane. Ėmiau juos stebėti. Pradėjau žymėti, rūšiuoti, kataloguoti jų lapus, žiedus, vaisius. Ieškojau jų vardų, pomėgių, ypatybių. Dvejus metus žemėje buvo prismaigstyta šimtai raudonų vėliavėlių: kiekviena žymėjo naują augalą, vis kitą gėlės spalvą, dar vieną neatpažintą žolę. Tie, kurių buvo bent po du egzempliorius, būdavo kerpami ir skenuojami, kiti, vienetiniai, laukė kitų metų pasidauginimo. Jaučiau, kad, tvarkant žemės sklypą, vejoje greičiausiai pamažu dings tas savotiškas „zoologijos sodas“, ir norėjau jį sulaikyti, visko išklausti, galėti vėliau dar sykį jį apžiūrėti.

1. Rūta Spelskytė-Liberienė, *Sodas, kurio nemačiau*,
giclee atspaudai, 2013–2015

Rūta Spelskytė-Liberienė, *Garden that I never saw*,
giclee prints

Daug vėliau, nei pradėjau leisti augalų atspaudams keliauti po pasaulį, supratau, kad istorija yra apie jų sodintoją – mano niekada nematytą, seniai mirusią uošvę. Mūsų lėto ir painaus pokalbio abėcėlė vijosi iš stiebų ir lapų, skleidėsi lotyniškais šifrais, žiedų kupe-
tomis. Ėmiau jausti, kokios spalvos jai patiko, kokios formos, kokiais prieskoniais kvėpėjo jos gaminamas maistas.

[1 il.]

SODAS, KURIO NEMAČIAU

YRA PENKI ARAI ŽEMĖS. APTVERTI TVORA.
PERKASTI DAUGYBĘ KARTŲ, SKIRTINGOMIS
KRYPTIMIS IR GYLIAIS IKI 100
METRŲ.
KIEKVIENAS GRUMSTAS PERSTUMTAS, PA-
SKENDĖS AR IŠNIRĖS.
TARP IŠSIBARSČIUSIŲ SUGRIAUTO IR NAUJO
NAMO DETALIŲ IŠLENDĄ
NAUJA-SENA ŽOLĖ. KEISTOS GĖLĖS STIEBIASI.
TOS, KURIŲ NIEKADA ČIA NESODINAU.
JOS PASAKOJA MAN APIE
SODĄ, KURIO NIEKADA NEMAČIAU.

Taip aš, niekada nesidomėjusi žeme, ėmiau sodinti gėles, mirkyti svogūnėlius kalio permanganate, rankio-
ti amarus, vienus augalus laistyti šiltu vandeniu, kitus žiemą dangstyti skaromis nuo šalčio, dar kitus pavasarį slėpti nuo ankstyvų saulės spindulių. Skaičiau apie se-
nuosius lietuvių darželius-vaistinėles, žygiavau iš vie-
no botanikos sodo į kitą, rinkau sukulentų, taip pat – į Lietuvos Raudonąją knygą įtrauktų augalų kolekciją, bandžiau tapyti sutrintų žiedlapių dažais, važinėjau po valgomų miško ir pievos augalų ekspedicijas. O sodas, tie 5 arai susivėlusios žemės, ir buvimas jame netikėtai virto meno kūrinį šaltiniu. Istorijos, nutikusios šioje nedidelėje erdvėje, aprašomos ir eksponuojamos šalia kūrinį, kartais savo svoriu viršydamos šalia kabančius fizinius objektus; šiame tekste pateikiami istorijų pa-
aiškinimai rodo pastarųjų būtinumą.

[2 il.]

ŠERNAS

ANTRĄ NAKTIES STOVIME SU ŠUNIMI GA-
TVĖJE. UŽ KELIŲ METRŲ,
GRETIMAME SKLYPE, SĖDI MEDŽIOTOJAS,
PASIRĖMĖS ŠAUTUVĄ ANT MEDINIO DVIŠAKIO.
RYTOJ KAIMYNAS MUMS PASAKOS, KAD VISAI
PRIE PAT ESFALTU RIDINĖJOSI MAŽI ŠERNIUKAI.
PO KELIŲ SAVAIČIŲ KITA KAIMYNĖ JAU RODYS
PAAUGUSIŲ ŠERNIUKŲ ILGĮ TARP PLAŠTAKŲ.
ŠUO SULOJA Į AKLINĄ TAMŠĄ, TEN, KAIMYNĖS
SKLYPO KRĪMUOSE, KNISASI MOTINA ŠERNĖ.
RAUGINTI PAPAČIO LAPAI IR CUKATOS IŠ
ŠVENTAGARŠVĖS KOTŲ,
PASAKOJA JIS, VIS ATISISUKDAMAS IR MAN
Į DELNĄ ĮPILDAMAS REČIAUSIŲ LIETUVOS AU-
GALŲ SĖKLŲ, BAZILIUI DUODAMAS VIS
KITOKIOS OBELIS OBUOLĮ, IŠRINKDAMAS VA-
BALUS IŠ DELNO. O MES SU
LAURYNU VOS SPĖJAME IŠ PASKOS. GRAŽIOJI
SILENE LITUANICA DAR
PALIKO MUMS TRIS ŽIEDUS, KELERIUS ME-
TUS NESĖKMINGAI IEŠKOTA MIŠKINĖ LELIJA
IŠTIESUSI SAVO ILGĄ STIEBĄ, JOS SVOGŪNAS
VALGOMAS, TIK REIKIA VISIEM NEPASAKOTI,
SIEKIU DVI IEVOS UOGAS NUO ŠAKOS. ATRODO,
LYG BOTANIKOS SODŲ IR ORANŽERIJŲ LAIKAS
STAIGA BAIGĖSI, ČIA, CHAOTIŠKAI SUSIVĖLU-
SIOJE HENRIKO GUDAVIČIAUS PIEVOJE, DAUG
DAUGIAU STEBUKLŲ, NEGU GALĖJAU PRIGAL-
VOTI. ŠERNAS NESENIAM ČIA PERKNISO ŠLAITĄ.
GAUNAME PAUOSTYTI AUGALO, KURIO ŠAKNŲ
JIS IEŠKOJO.

RUGSĖJO 1, 2015–2016

Aprašytasis šernas mano galvoje yra milžiniškas, juodas ir gana abstraktus. Būtent šios ypatybės nulė-
mė kampuotą, iš popieriaus lankstytą kūrinio formą, didesnę nei natūralus dydį ir spalvą.

Tekste taip pat aprašomas apsilankymas Henriko

2. Rūta Spelskytė-Liberienė, *Šernas*,
popierius, klijai, 2015–2016

Rūta Spelskytė-Liberienė, *Wild boar*, paper, glue

Gudavičiaus puoselėjamoje retųjų Lietuvos augalų pievoje. Jis žymi perėjimą nuo sodo augalų į mišką, kurį iki vartelių atneša žvėries pasirodymas. Tas pats žvėris „lankosi“ ir kitame kūrinyje.

[3 il.]

DAUBA

2015 m. LAPKRIČIO 25 d. KULTŪROS PAVELDO CENTRO ARCHEOLOGAS ARŪNAS STRAZDAS, VYKDYDAMAS KULTŪROS PAVELDO DEPARTAMENTO PRIE KULTŪROS MINISTERIJOS PAVEDIMĄ Nr. (9.63.)2-2258, KAIP ATSAKYMĄ PILIETEI RŪTAI SPELSKYTEI APRAŠO OBJEKTĄ:

Tai natūrali pailga VŠV–RPR kryptimi dauba gana nuolaidžiaisiais šlaitais, tik PV šlaito apatinė dalis statesnė. Galiniai šlaitai, t. y. VŠV ir RPR, žemesni ir yra 6–8 m aukščio, tuo tarpu šoniniai šlaitai yra apie 11 m ir 16 m aukščio. Daubos dugne yra apie 20x10

m dydžio šlapia vieta (šernai čia karts nuo karto apsilanko). Daubos šlaitai kai kur erodavę, ypač statesnis, PV šlaitas. Dauba apaugusi mišku – pušynu su beržų ir drebulių priemaiša.

RPR šlaito viršuje yra trikampio formos apie 20 m ilgio ŠV–PR kryptimi ir iki 10 m pločio ŠV gale iki 1 m gylio įduba. Jos PR krašte yra apie 2 m skersmens smulkių akmenų krūsnis. Ši įduba, tai buvo buvusi bala. Į ją, kaip į nedirbamą vietą, ir buvo metami akmenys. Daubos R ir P šlaituose ir aukštumoje į P nuo daubos pastebėtos terasos, režinės žemėvaldos palikimas. R šlaite pastebimos 3 ežios su tarp jų esančiais apie 12 m pločio režiais. Viena susiformavusi ežia yra apie 1–1,2 m aukščio. Ežios orientuotos beveik Š–P kryptimi. Apatinis režis nusileidžia į pačią duobos apačią ir yra tik apie 1 m pakilęs nuo daubos dugno. Daubos P šlaite ir gretimoje aukštumoje išsiskiria 2 režiai, vienas apie 25 m, kitas apie 17 m pločio. Viena susiformavusi ežia čia yra beveik

3. Rūta Spelskytė-Liberienė, *Dauba*,
bioplastikas, 3d spauda, medis, 2015–2016
Rūta Spelskytė-Liberienė, *Ravine*, bioplastic, 3d print, wood

4. Rūta Spelskytė-Liberienė, *Nesumedžiota stirna*,
popierius, klijai, 2014–2016
Rūta Spelskytė-Liberienė, *Unhunted roe deer*, paper, glue

iki 2 m aukščio. Šie rėžiai galais remiasi į daubą. Kur baigiasi rėžiai, susiformavusi lyg terasa – lauko galas. Nuo šio galo į daubą leidžiasi jau statesnis šlaitas. Matyt, šlaito apatinė dalis jau nebebuvo dirbama.

2015–2016

Netoli sodų bendrijos ribos su šeima aptikome apvalią piltuvo formos daubą. Norėjosi apie ją daugiau sužinoti, todėl kreipiausi į Kultūros paveldo departamentą. Atsakyme, kurio ištrauka pateikta, minima vieta, kurioje mėgsta lankytis šernai – galbūt ir tie, kurie vėliau ateina iki mano vartelių. Būtent dėl šių poros žodžių 3D spausdintuvu išspausdintas vietos reljefas atsidūrė parodos kompozicijoje.

[4 il.]

NESUMEDŽIOTA STIRNA

2013 m. KALĖDŲ RYTĄ PRIE BIRVOS EŽERO
(TRAKŲ R.) VYKO MEDŽIOKLĖ.

PABAIDYTA STIRNA METĖSI Į EŽERĄ, PLAUKĖ,
LAUŽĖSI EŽERO VIDURIO LEDU, SUSIPJAUSTĖ IR ŽUVO.
TEN JĄ IR RADAU.

PO KELIŲ SAVAIČIŲ JI ATITIRPO IR VĖJAS JĄ
STUMDĖ NUO VIENO KRANTO

PRIE KITO. KARTAIS JĄ BEVEIK PASIEKDAVO
MANO ŠUO.

GALIAUSIAI EŽERAS ATIDAVĖ STIRNĄ MIŠKUI,
KUR JĄ SUDRASKĖ ŽVĖRYS.

JOS BALTI KAULAI LIKO KALNO ŠLAITE. KAIRYS
PETYS IR KELI ŠONKAULIAI.

TARNYBOS, Į KURIAS KREIPIAUSI, ŽADĖJO
ATVYKTI IR STIRNĄ IŠTRAUKTI.

JOS PAKLAUSDAVO EŽERO PAVADINIMO.

2014–2016

[5 il.]

TRAKŲ RAJONE YRA DU BIRVOS EŽERAI

Akvarelė. 2016

ež. Birva vanduo

ež. Birva vanduo

CIKLOPAI INDE DEŠINĖJE

5. Rūta Spelskytė-Liberienė, *Trakų rajone yra du Birvos ežerai*, akvarelė, ež. Birva vanduo, 2016

Rūta Spelskytė-Liberienė, *There are two Lakes Dirva in the Trakai district*, watercolour, lake Birva water

Istorijoje kalbama apie mano kasrytinius pasi-
vaikščiojimus su šunimi. Stirnos – gyvūnai, kurie žie-
mą gana dažnai ateina į sodus ėsti nukritusių obuolių.
Aprašytas susidūrimas ir įvykių seka ilgai nėjo man iš
galvos. Stirną pasirinkau lankstyti labai nedidelę, tel-
pančią delne, – tokia ji man rodėsi iš tolo, žvelgiant
nuo ežero kranto, ir nors žvėries kūnas baltame lede
juodavo, man labiau įstrigo suledėjimo ir žūties, į de-
besį pakilusios skaidrios dvasios vaizdinys.

Antrasis kūrinys – lyg atsakymas pirmojo aprašo
pabaigai. Galbūt tarnybos, į kurias kreipiausi, neat-
važiavo, nes per klaidą nuvyko prie kito Birvos ežero,
taip pat esančio Trakų rajone. Induose vanduo, semtas

iš abiejų ežerų. Vandenyje iš ežero, kuriame žuvo stir-
na, buvo apstu mikroskopinių irklakojų vėžiagyvių ci-
klojų. Per parodą Panevėžyje jais labai atidžiai rūpi-
nosi galerijos darbuotoja Rūta, po antrosios parodos
ciklopai paleisti į savo gimtąjį ežerą. Žemiau esantis
tekstas pasakoja apie parodos perkėlimą iš Panevėžio į
Vilnių. Eksponuojamas iš Panevėžio miške netoli Pa-
šilių stumbryno iškastos žemės susuktas kamuoliukas
(*Hikaru dorodango*), gana tiesmukai perkeliant Pane-
vėžio žemę į Vilnių, kaip ir iš šimtametės Panevėžyje
augusius liepos šakos išpjauta stumbro nosis. Nosis,
kurią parodoje siūliau uostyti dėl netikėto specifinio
liepos kvapo.

6. Rūta Spelskytė-Liberienė, *Hikaru dorodango žemė iš Panevėžio netoli stumbryno*, žemė iš Panevėžio netoli stumbryno, medis, 2016

Rūta Spelskytė-Liberienė, *Hikaru Dorodango earth from the area near a European bison breeding ground in Panevėžys*, earth from the area near a European bison breeding ground in Panevėžys, wood

7. Rūta Spelskytė-Liberienė, *Stumbro nosis, išpjauta iš 150-ties metų Panevėžyje augusios liepos šakos*, medis, 2016

Rūta Spelskytė-Liberienė, *Nose of an European bison carved from a branch of a 150-year-old linden tree that grew in Panevėžys*, wood

SODAS MIŠKAS. LDS GALERIJA XX. PANEVĖŽYS

2016.03.24–04.13

SODAS MIŠKAS 2. VDA GALERIJA AKADEMIJA. VILNIUS 2016.05.09–21

SODAS MIŠKAS 2

ŽEMĖ, SAKO, IŠKELIA AKMENIS.

STUMBRO NOSIS KVEPIA LIEPOMIS.

GALERININKĖ RŪTA MAITINO CIKLOPUS MAŽAIS ŽOLĖS LAPELIAIS,

NAKČIAI INDELIUS PALIKDAVO ATVIRUS. AR JIE IŠTVERS DAR DVI

SAVAITES KEISTOJE ŠVIESOJE BE SAVO EŽERO?

MIŠKE, NETOLI PUIKIŲJŲ FLEURS DE LIS, IŠSIKASU JUODOS ŽEMĖS.

STUMBRAI PAKELIA GALVAS KITOJE TVOROS PUSĖJE. JEIGU NE

PARODA PANEVĖŽYJE, KAI DAR LAPAI BUVO PUMPURUOSE, TAIP IR

NEBŪČIAU PASTEBĖJUSI, KAD MIŠKAS PILNAS AKMENŲ, IŠTISA LINIJA. VASARĄ MIŠKAS NEIŽENGIAMAS.

GRUPĖ DANIELIŲ IŠ LĖTO TRAUKIASI NUO MANŲ TANKMĖN. IEŠKAU

FOTOAPARATO, DAR GALĖČIAU PRISITRAUKTI JUOS ARTYN.

ŽEMĘ IŠSIKASU PARODOS PERNEŠIMUI. 131 KILOMETRAS Į

PIETRYČIUS. VILNIUS. 2016

[6 il.]

HIKARU DORODANGO ŽEMĖ IŠ PANEVĖŽIO NETOLI STUMBRYNO

2016

[7 il.]

STUMBRO NOSIS, IŠPJAUTA IŠ 150-ties METŲ PANEVĖŽYJE AUGUSIOS LIEPOS ŠAKOS

2016

Pasakojimas vėl grįžta į pradžią – sodą – ir vieningą statybą išgyvenusį objektą – šiltnamį. Pateikiamas iš betono ir popieriaus kurtas jo modelis pradžią turi mano vaikystėje, kai stebėdavau tėčio architekto kuriamus popierinius namų maketus.

8. Rūta Spelskytė-Liberienė, *Šiltnamis*,
popierius, kalkė, betonas, 2016

Rūta Spelskytė-Liberienė, *Greenhouse*,
paper, tracing-paper, concrete

9. Rūta Spelskytė-Liberienė, *Į mano šiltnamį greičiausiai netilps
visi augalai, kurių sėklas parsisiunčiau*, putplastis, glaistas, 2016

Rūta Spelskytė-Liberienė, *My greenhouse probably will not fit all
the plants whose seeds I have ordered*, foam, wall putty

[8 il.]

ŠILTNAMIS

Mano šiltnamio maketas

2016

Pavadinimas lyg ir išduoda mane apėmusį jauno-
jo sodininko siutą susipirkti kuo daugiau augalų ir vis
juos pirkti pirkti, sėti, turėti, auginti. Kad save nura-
minčiau ir sustabdyčiau, turėjau susidėlioti šiuos di-
džiausių pasaulio oranžerijų šiltnamių maketus. Pa-
matyti, kad tiek augalų, kiek yra juose, maniškiam
vargiai tilps.

[9 il.]

*Į MANO ŠILTNAMĮ GREIČIAUSIAI NETILPS VISI
AUGALAI, KURIŲ SĖKLAS*

PARSISIUNČIAU

2016

1. MANO ŠILTNAMIS

2. LIETUVOS EDUKOLOGIJOS UNIVERSITETO

ORANŽERIJA

3. KAUNO BOTANIKOS SODO ORANŽERIJA

4. PALM HOUSE KEW BOTANIKOS SODE

LONDONE

5. BIOSPHERE 2 ORACLE, ARIZONA

6. EDEN PROJECT, DRĖGNŲJŲ TROPIKŲ BIO-
MAS, KORNVALIS, JUNG TINĖ KARALYSTĖ

2 cm : 10 m

[10 il.]

UŽDARA EKOSISTEMA. BANDYMAS NR. 1.

2016 BALANDIS

KARTAIS NORISI VISKĄ SUVALDYTI.

VOS UŽKLIJAVUS, ATSIDŪRUS KITOJE STI-

KLO PUSĖJE, MAN „PAAIŠKĖJO“,

KAD VIDUJE PER DAUG VANDENS. „REIKIA
ATKLIJUOTI IR DAR KELIAS DIENAS PALAIKYTI,
KAD IŠGARUOTŲ.“

PRAĖJUS PORAI DIENŲ, DALIS AUGALŲ
LAPŲ ĖMĖ GELSTI, BALTUOTI, PELYTI.

10. Rūta Spelskytė-Liberienė, *Uždara ekosistema. bandymas nr. 1.*, stiklas, žemė, augalai, 2016

Rūta Spelskytė-Liberienė, *Closed ecosystem. Attempt No. 1.*, glass, earth, plants

„BŪTINAI REIKIA VISKĄ IŠARDYTI, BANDYMAS NEPAVYKO, PER DAUG

VANDENS.“ „REIKIA BŪTINAI IŠRANKIOTI VISUS LIKUSIUS VABALIUKUS, KURIŲ ANKŠČIAU NEPASTEBĖJAU, JIE VISI ŽUS, TUO PAČIU IŠVĒDINSIU DRĒGMĖ, GAL DAR ĮBERSIU KELETĄ SĖKLŲ, REIKIA IŠIMTI SUKULENTŲ LAPUS, JIEMS VIS TIEK JAU ŠAKĖS, GERIAU SUMESTI PELKINIŲ NOTRELIŲ.“

ĖMIAU NEŠIOTI. PALIKDAVAU NAKTĮ LAUKE, DIENĄ SAUGODAVAU NUO TIESIOGINIŲ SAULĖS SPINDULIŲ, VĒLIAU ATVIRKŠČIAI...

ŠILTNAMIS RASOJO, NESIMATĖ, KAS DEDA SI JO VIDUJE. „REIKIA PAVARTYTI. NE, GERIAU KRESTELTI, LAŠAI NUTEKĖS NUO SIENELIŲ.“

Kūrinytis tiesiogiai atsiradęs iš „Biosferos 2“ istorijos. Milžinišką šiltnamį baigė statyti 1991 m., kaip eksperimentinę erdvę, siekiant ištirti žmogaus galimybes išgyventi kosmose. Dvejus metus aštuoni savanoriai praleido šiltnamyje visiškai izoliuoti nuo išorinio pasaulio, turėjo prižiūrėti augalus, gyvūnus, auginti ir gaminti sau reikalingą maistą. Mano kurtas uždaras mikrokosmosas pradėjo nykti, gelsti, pelyti parodai įpusėjus. Namo parsivežiau visai nujuodavusį. Tačiau per vasarą augalai ėmė dygti iš naujo. Žemiau pateikiama nuotrauka praėjus daugiau nei metams nuo užsandinimo.

[11 il.]

LĒTAS AUGINIMAS

Tapusi sodininke susidūriau su sodo skyriuose parduotuvėje esančiomis medžiagomis – nuodais ir trąšomis. Norėjau auginti ne jas pasitelkdama, o jas pačias. Ėmiau jas naudoti augindama kristalus. Dalis eksponuota parodoje. Paskutinis egzempliorius mane pasiekė visai prieš parodos atidarymą. Antrasis serijos *Sodas, kurio nemačiau* augalų augintojas, teksto pradžioje minėtosios uošvės vyras, man lyg juokaudamas

11. Rūta Spelskytė-Liberienė, *Lėtas auginimas*,
boraksas, druska, dykumų rožė, tulžies akmuo, medis, 2016
- Rūta Spelskytė-Liberienė, *Slow growing*,
borax, salt, desert rose, gallstone, wood

12. *Bendras parodos vaizdas*, 2016
- General view of the exhibition*

pademonstravo ką tik jam išoperuotus tulžies akmenėlius. Man teko jam pranešti, kad kaip tik ruošu ekspozicijoje lentyną su lėtai augančiais akmenimis ir kristalais – jo rankose esantis maišelio turinys man labai tiks.

Borakso kristalas (natrio boratas, arba E 285) 2016

Druskos kristalas (druska). 2016

Dykumų rožė (gipsas, baritas, smėlis).

Tulžies akmuo (~80 % cholesterolis (balta spalva))

Anksčiau maniau, kad, norėdama būti kūrybiškai produktyvi, turiu nuolat nepailsdama keliauti, patirti

vis daugiau, pamatyti vis daugiau, ilgiau eiti, sunkiau kopti į kalną, ilgiau nemiegoti, nevalgyti, prisitrinti pūslių. Pastaroji paroda, man pačiai neplanuotas eksperimentas, rodo galimybę ilgokai užgaišti nedidelėje cikliškai kintančioje erdvėje.

Aprašytos parodos susideda iš istorijų, eksponuojamų teksto forma, ir istorijų inspiruotų meno kūrinių. Ekspонатai kinta paeiliui, kartais vienas kyla iš kito, juos jungia atsikartojantys raktažodžiai, kūrinio atsiradimą ir jo poziciją parodoje dažnai lemia visai smulkios ir nereikšmingos detalės. Tekstinė dalis tiek pat svarbi kiek fiziniai objektai. Neretai ji lemia visą organizaciją. Autorės būsenos nemaskuojamos,

istorijos neišgalvotos. Pateikiamas paaiškinimas apie meno kūrinius skaitytojams nemažai pasako ir apie kūrėjo dienos ritmą, šeimos namus, augintinius, veiklas ir jausenas.

[12 il.]

BENDRAS PARODOS VAIZDAS

Gauta 2017 10 16

THE MAKING OF THE EXHIBITIONS
*GARDEN FOREST AND GARDEN
FOREST 2*

Rūta Spelskytė – Liberienė

SUMMARY

KEYWORDS: artworks, making of exhibition, works by Rūta Spelskytė-Liberienė.

The author of the article, an artist, explores two of her solo exhibitions called *Garden Forest*. She discusses the relations between written texts and physical objects, and emphasizes the importance of a written story. The organization of the exhibition is based on tiny correlating details, where some art pieces emanate from each other. A possibility to work in a small space for a long time is seen as a bonus. The artist's routine, feelings and reactions are revealed.